

פאת: אברהם אוחיון

חטיפה בשחקים 2

פּוֹתָחַן פְּרִיָק וְעוֹצֵר נְשִׁיפָה עַל עֲלִילוֹתָיו
 פֶּלַע סַעִיד (עֶזְרָא), פֶּעִיל טְרוֹר לְבִגּוֹנֵי
 נְגִלָה אֶת אָבִיו וְאֶת יְהוּדוֹתוֹ
 בְּעֲצוּפָה פֶּלַע פְּעֻלַת טְרוֹר בְּשַׁחְקִים

ציורים: סטודיו הלוי
 עריכת לשון: שאול עובדיה פתיה

סדרת קופיקס פותחת ופוגשת
 שפאירה לילדים טעם של עוד...

בקרב
 חלק ג'

עריכת לשון:
 שאול עובדיה פתיה
 הגהות לשון וניקוד:
 יהודית הירשמן
 ציורים:
 סטודיו הלוי
 צביעה והפקת ציורים:
 סטודיו סגלוביץ
 עיצוב כריכה:
 נעה קרביץ
 ניהול גרפי:
 אברהם אוחיון
 ©
 כל הזכויות שמורות

נדפס בישראל תמוז תשע"ח
 אין להעתיק או להפיץ ספר זה
 או קטעים ממנו בשום צורה
 ובשום אמצעי אלקטרוני או מכני
 לרבות צילום והקלטה
 ללא אישור בכתב מהמוציא לאור

Printed in Israel

סטודיו "יקרות"
 מצייע שירותי הוצאה לאור
 מקצועיים ברמת גימור גבוהה:
 כתיבה, הקלדה, עריכה, עריכת לשון, הגהות, ניקוד,
 עימוד, עיצוב עטיפה, עיצובים גרפיים והדפסה.
 לקבלת הצעה 050-4164500

להזמנת כל ספרי
 הרב אברהם אוחיון
 ולמשלוחים
 בכל רחבי הארץ:
050-4164-500
 4164500@gmail.com

הוא באמת
מצהו גיחך...

בפרך הראשון של "חטיפה בשחקים" עצרנו את נשיפתנו יחד עם נוסעי הפטוס
בשעה שפעיד, פעיל טרור המבקש לנקם את מות אביו, השתלט על הפטוס
והחל גנהל משא ומתן עם ראשי גדינת ישראל, כאשר הוא גאים לרסק את
הפטוס על ראשיהם של המוני גתפללים בצפון הארץ. ואולם, בעצומה של
החטיפה התרחשה דרמה גפתיעה, כאשר אחד הנוסעים, מוסא חביליו שמו,
זהה את פעיל הטרור כבנו שנחטף גחיקו ככה
עטורים קדם לכן.

פרולוג

ארגוני הטרור אינם בוחלים בשום
דרך על גנת לזרע אימה והרס,
פחד ובהלה, הרג ופציעה, בכל רחבי
העולם.

אחד מפלי הנשק רבי העצמה, עמו גתקשים
להתמודד צבאותיהם המשכללים של גדינות
המערב, אלו גחבלים המוכנים להקריב את חייהם על גנת
לפגע באחרים.

ארגוני הטרור גנהלים מאבק אלים נגד כל גדינות המערב ותרבותם החפסית,
אולם, כאשר מדבר ביהודים, מתעצמת שנאתם פי שבעים ושבעה. יותר מפל
מבקשים ארגוני הטרור להכות בגדינת ישראל. הם אינם מסגלים לעפל את
גציאותם של גיליוני יהודים על אדמת ארץ ישראל, בחברון ובשכם, בירושלים,
בגליל ובנגב. אולם, הקדוש ברון הוא גצילנו גידם, וגיליוני הערבים שמסביבנו
יראים מאתנו - בכח ההבטחה האלקית!

גצד צפון נשקף לישראל איום בדמותו של ארגון הטרור חיזבאללה, בהנהגתם
של ראשי הפעור בלבנון. אולם גם גזמותיו של ארגון הטרור הארסי נעצרות
ונבלמות בסיעתא דשמיא.

הַקְדָּמָה

בַּתְחֵלָה סָרַב סַעִיד לְקַבֵּל אֶת דְּבָרָיו שֶׁל הָאִישׁ הַזֶּה, אוֹלָם כַּאֲשֶׁר הִרְהִיר בְּכֹן שׁוֹב וְשׁוֹב זַע מְשֵׁהוּ בְּלִבּוֹ. הוּא הִנְחִית, אַפּוֹא, אֶת הַמָּטוֹס בְּלִבְנוֹן, כְּשֶׁבְּכֹן הוּא מְסַגֵּר אֶת הַחֲטוּפִים לְיַד הַחִיזְבָּאִלְלָה, וְיֵצֵא לַמַּסָּע עֲצָמִי בּוֹ גֵּלָה אֶת זְהוּתוֹ הָאֲמִתִּית.

עֵתָה נִתֵּן סַעִיד בֵּין הַפְּעִישׁ לַסֵּדוֹן. מְצַד אֶחָד הוּא מְבַקֵּשׁ בְּיִשְׂרָאֵל כַּפְּעִיל טָרוֹר, וּמְצַד שְׁנֵי רוֹדְפִים אַחֲרָיו אֲנָשֵׁי הַחִיזְבָּאִלְלָה, עַל מְנַת לְהַבִּין מַה גָּרַם לוֹ לְזַנֵּחַ אֶת מְשִׁיגַת חַיּוֹ... וְאוֹלָם, מְכַאֵן וְאֵילָן נִדְרָשׁ סַעִיד לַמְשִׁיגָה אַחֲרָת. הוּא מְבַקֵּשׁ לְדַעַת הָאִם הוּא, אָכֵן, יְהוּדִי! וְכַאֲשֶׁר יִתְוַדַּע לְכֹן תַּעֲגֵד בְּפָנָיו מְשִׁיגָה תּוֹבְעָנִית וּמְסַכְּנָת. הוּא יִדְרֹשׁ לְהַקְרִיב אֶת חֲרוּתוֹ לְמַעַן אָבִיו מוֹלִידוֹ.

**הָאִם יַעֲגֵד בְּכֹן סַעִיד?
עַל כֹּן בַּכְּרֹךְ הַבָּא.**

"חֲטִיפָה בַּשְּׁחָקִים 2" הוּא כְּרֹךְ שְׁנֵי בַסְפּוֹרוֹ הַמְרַתֵּק שֶׁל סַעִיד, פְּעִיל טָרוֹר לְבִנְיוֹנִי, הַמְגַלֶּה, בְּעֵצוּמָה שֶׁל פְּעֻלַת טָרוֹר, כִּי הוּא בְּנוֹ שֶׁל מִוְסָא חַבִּילִיו, יְהוּדִי תּוֹשֵׁב לְבִנְיוֹן, שֶׁבְּנוֹ נִחְטָף מִחִיקוֹ. סַעִיד, פְּעִיל הַטָּרוֹר, נִשְׁלַח לַמְשִׁיגָה מְרַכֶּבֶת וּמְסַכְּנָת. הוּא הַשְּׂתַלַּט עַל מָטוֹס שְׁגָרִידִים שֶׁהִמְרִיא מְבְרִיטָנִיָּה לְיִשְׂרָאֵל, וְהִתְכַּנֵּן לְפּוֹצֵץ אוֹתוֹ עַל אֲדַמַת הָאָרֶץ. וְאוֹלָם, גְּלוּיִים מְפַתִּיעִים עַל הַמָּטוֹס, בְּשָׂמֵי הָאָרֶץ, שָׂנוּ אֶת תְּכַנְיוֹתָיו.

הַנִּיצוּץ הַיְהוּדִי אֵינוֹ כְּבֵה לְעוֹלָם. בַּסְפָּרִים הַקְדוּשִׁים מְבַאֵר, כִּי זֶהוּ שְׁנַאמֵר בַּפֶּתוּב: "לֹא יִמּוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זֶרַע וּמִפִּי זֶרַע זֶרַע". כְּלוּמֵר, בְּכֹל מְצַב שֶׁהוּא, לֹא יִתְכַּבֵּה הַנִּיצוּץ הַיְהוּדִי מִלְּבוֹ שֶׁל בֶּן הָעַם הַיְהוּדִי. גַּם אִם יִגְדְּלוּ אֶת הַיְהוּדִי עַל שְׁנֵאת יִשְׂרָאֵל יוֹקֵדֶת וּבּוֹעֵרֶת, מְאֹד יִלְדוּתוֹ, וְגַם אִם יִצְלִיחוּ לְהַבְיִאוֹ לְכַדֵּי מְשִׁיגַת הַתְּאֵבָדוֹת, גַּם אִז לֹא יִתְכַּבֵּה הַנִּיצוּץ הַיְהוּדִי שֶׁבְּלִבּוֹ. גַּם עֲרֻמוֹת רַמְצַן וְאִפְרֵי הַנְּעֲרָמוֹת עַל הַגְּחֻלַת הַיְהוּדִית שֶׁבְּלִב, לֹא יִצְלִיחוּ לְכַבּוֹתָהּ! לְעוֹלָם יִבְעַר בָּהּ הַנִּיצוּץ.

סעיד מתקדם בבהירות, סופר את צעדיו.

עָשָׂר, שְׁתַּיִם עֲשָׂרָה... אֲרֻבַּע עֲשָׂרָה...

ובינתיים, למעלה, נמצאים החפזים אחריו.

מה זאת אומרת געלם? אתה משתף אתו פעולה? מי הטיס את הפטוס עד לכאן?!

לא יודע, וואלה, באמת, לא יודע!

תפעילו זרקורים על כל האזור, אני רוצה אותו כפאן, חי או מת!

סעיד יורד לבור הביוב.

על פי חשבונאי, שלט מאות צעדים מכאן יש יציאה עליונה. היציאה הזו קרובה לגדר, ויהיה עלי לבדוק אם יש משם אפשרות להפלט.

חילי חזבאללה בגדל הפקוח, צופים במשקפות לגרחוק.

מכרחים למצא אותו! מכרחים!

הערכות רבותי בשדה התעופה, חילים רצים בכל הכוונים.

במספר בפרך הקודם, סעיד אינו ממהר לקבל בהבנה את הגלוי הפסעיר, כי הוא אינו ערבי שרשי, בנו של אבו עופאר הגדול, אלא יהודי בשם עזרא, בנו של מוסא תביליו. הוא מרחיק מעליו את אביו מולידו ומבקש להמשיך במשימת ההתאבדות. ברם, לאחר מחשבה שניה, הוא נמלך בדעתו ונחית את הפטוס בלבנון, כאשר בכך הוא מסגיר את יושביו לידי החיזבאללה, ופונה לברר בעצמו את זהותו.

להיותו מתברר לו, כי אכן, מוסא תביליו, היהודי הלבנוני, הוא אביו מולידו, וכי אבו עופאר לא גדל אותו אלא למטרה אחת - לפגוע בבני עמו!

סעיד מפה הלים. הוא מבין, כי בעו ידיו הסגיר את אביו לידי שונאיו מבקשי רעתו. עתה ממתנה לו משימה נועזת ומרפפת, במהלכה ידרש למסור את עצמו לידי החיזבאללה, על גנת לחלץ את אביו.

האם יעגד סעיד במשימה, והאם יצליחו השנים להחלץ מן השבי ולהגיע בשלום לארץ ישראל?

על כן ועוד, בפרך השני בספרו של סעיד (עזרא) אמן אבו עופאר (תביליו), "חטיפה בשחקים".

קריאה מהנה ומועילה

אברהם אוהיון

ובינתיים, סעיד מטפס בבור היציאה, בסלם הקבוע בקיר.

סעיד מציץ החוצה מבעד לפתח הבור, מביט לעבר הגדר, מחפש פרצה.

הגדר שלמה לגמרי, אבל סעיד מבחין בשיח סבוך לצד הגדר.

אין לי ברירה, אתחבא מאחורי השיח ואטפל בגדר. אקנה שאין זו גדר חכמה.

בודאי שתנהלים חפוצים אחרים. עלי להציץ החוצה בזהירות.

סעיד מוציא מכיס הטס שלו מספרי תיל, ומשתחל החוצה.

עלי לרוץ בקומה שפופה.

הנה הגעתי, עלי להתחבא...

סעיד קורע את הגדר, ובינתיים מתקרבת חלית חפוצ, מלנה בכלבי גשוא.

עלי לחתוך את הגדר במהירות ולברח החוצה, הם מתקרבים!

סעיד מצליח לחזק החוצה ברגע האחרון. הוא מצמיד את חופי הפיל הקרועים ונגלס. החילים אינם מבחינים בו. הם מתקרבים לגדר והכלבים נובחים ביתר עז.

ששש, ששש, מה ראיתם?!

אין פאן פלום, כנראה הרגישו באיזה חתול מזדבן...